

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

Податкова система Ізраїлю дещо подібна до податкової системи Великобританії. Основними нормативно – правовими актами щодо оподаткування є закони "Про державне господарство" та "Про податок на майно". Контроль за нарахуванням та сплатою податків здійснюється міністерством фінансів, до складу якого входить управління державними доходами [8].

Ізраїльська економіка досить добре пережила світову кризу, і в останні роки продовжує зростати. У кризові роки фінансова система Ізраїлю продемонструвала стійкість завдяки політиці консерватизму.

Висновки. Особливості функціонування фінансових систем таких країн як Італія та Ізраїль зумовлено специфікою їх економічного устрою та історичними етапами становлення. Не можна стверджувати, що кожна з цих країн має досконалу фінансову систему. Завдяки чіткій фінансовій політиці Ізраїлю вдалося вийти з Глобальної фінансової кризи. Ізраїль вважається однією з найрозвиненіших країн в Південно-Західній Азії. Хоча Італія переживає не найкращі для своєї економіки часи, все ж таки держава робить кроки для виведення країни з кризового становища.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Фінансова система Італії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://stud.com.ua/33356/finansi/finansova_sistema_italiyi
2. Корецька Н.І. Італійський сценарій функціонування системи фінансово – кредитних установ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exeNLOAD=1&Image_file_name=PDF/ecnof_2012_.pdf.
3. Боргова криза в Європі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://gazeta.dt.ua/ECONOMICS/borgova_kriza_v_evropi_italiya_gotuetsya_do_zhorstkoyi_ekonomiyi.html
4. Італійська економіка [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ua.euronews.com/tag/italian-economy/>
5. Будущее экономики Израила – от рейтингового агентства Fitch [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://stop-news.com/5636-buduschee-ekonomiki-izrailya-ot-reytingovogo-agentstva-fitch.html>
6. Банки в Израиле [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://way2israel.ru/dengi-i-banki-v-izraile-sovetyi-repatriantam/>
7. Ізраїль у системі міжнародних фінансів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://diplomba.ru/work/37477>
8. Світовий досвід оподаткування: Ізраїль фінансів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/modernizatsiya-dps-ukraini/arkhiv/mijnarodniy-dosvid-rozvitk/svitovui-dosvid/israel/>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

Масленнікова К.В.

студентка IV курсу правового відділення

Коледжу Сумського національного аграрного університету

Науковий керівник: Безрук Л.А.

викладач правових дисциплін I категорії

Коледжу Сумського національного аграрного університету

Громадські організації є невід'ємним елементом будь-якого демократичного суспільства. На сучасному етапі суспільно-політичного розвитку нашої держави вони

виступають свого роду сполучною ланкою між політичним і громадянським суспільством. Саме в цьому полягає їх стабілізуюча інтеграційна роль. З поширенням демократії і зростанням рівня політичної культури посилюється тенденція до різноманітності громадських об'єднань у суспільно-політичному житті. Українці стали більше цікавитися громадським життям і реєструвати нові громадські організації – про це красномовно свідчить статистика Міністерства юстиції України.

Вчені-адміністративісти під час здійснення своїх наукових досліджень, присвячених питанням адміністративно-правового впливу на певну сферу відносин, дослідження окремих адміністративних процедур та стадій адміністративного процесу, окремих суб'єктів адміністративного права чи процесу, досить часто звертають увагу на адміністративно-правовий статус органів публічної адміністрації, учасників та суб'єктів адміністративних процедур та адміністративного процесу. Саме тому в їх наукових працях можна знайти різноманітні визначення загального поняття «адміністративно-правовий статус».

Так, один із головних фундаторів української науки адміністративного права В.Б. Авер'янов у своїх працях зазначав, що поняття «адміністративно-правовий статус» охоплює комплекс конкретно визначених суб'єктивних прав і обов'язків, які закріплені за відповідним суб'єктом нормами адміністративного права. Тобто необхідною ознакою набуття особою адміністративно-правового статусу є наявність у неї конкретних суб'єктивних прав і обов'язків, які реалізуються даною особою як в адміністративних правовідносинах, так і поза ними [1, с. 97].

Насамперед, потрібно сказати, що громадські організації, їхні спілки (асоціації та інші громадські об'єднання), легалізовані в день набуття чинності Закону України «Про громадські об'єднання» шляхом реєстрації або повідомлення про заснування, не вимагають перереєстрації або повторного подання документів для повідомлення.

У свою чергу, статuti (положення) організацій, спілок громадських організацій мають бути приведені у відповідність до нового Закону протягом п'яти років. Реєстрація змін до статуту, пов'язаних із набуттям чинності цього Закону, здійснюється без стягування плати за реєстраційні дії протягом п'яти років. Слід зауважити, що даний нормативно-правовий акт передбачає створення громадських об'єднань.

Отже, згідно з Законом України «Про громадські об'єднання», громадське об'єднання – це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних та інших інтересів. У свою чергу громадське об'єднання за організаційно-правовою формою утворюється як громадська організація або громадська спілка.

Відповідно до цього ж Закону, громадська організація – це громадське об'єднання, засновниками та членами (учасниками) якого є фізичні особи, а громадська спілка – це громадське об'єднання, засновниками якого є юридичні особи приватного права, а членами (учасниками) можуть бути юридичні особи приватного права та фізичні особи.

Громадське об'єднання може здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи або без нього. Громадське об'єднання зі статусом юридичної особи є непідприємницьким товариством, основною метою якого не є одержання прибутку [2, ст. 1].

Так, на думку І. Т. Темеха, громадська організація є багатоаспектною категорією, яка охоплює широке коло явищ: об'єднання громадян, непідприємницька

(некомерційна) організація, неприбуткова організація, недержавна (неурядова) організація [3, с. 13].

У чинному законодавстві чітко визначено назви правових форм громадських об'єднань, ці терміни не є єдиними. Оскільки, аналізуючи відповідну літературу, в юриспруденції зустрічаються й інші терміни, зокрема «неурядові організації», «добровільні організації», «некомерційні організації», «третій сектор». Немає єдиної думки й серед вчених щодо співвідношення вищеназваних термінів.

Легалізація громадських організацій, контроль за їх діяльністю, їхня взаємодія з органами виконавчої влади складають адміністративно-правовий статус громадських організацій.

У теоретичному плані виділення категорії адміністративно-правового статусу громадських організацій вбачається виправданим передусім тому, що в узгодженості з діючим законодавством України громадські організації стали невід'ємною частиною суб'єктів адміністративного права. Вони є не тільки підконтрольними та піднаглядними суб'єктами управління, але й самі представляють та захищають свої законні інтереси та інтереси своїх членів (учасників) у державних та громадських органах, беруть участь у політичній діяльності, проводять масові заходи (збори, мітинги, демонстрації тощо). У зв'язку з цим, громадські організації повинні розглядатись як особливі суб'єкти управлінських відносин, що функціонують у рамках системи адміністративно-правових норм.

Об'єднання громадян в адміністративному праві характеризуються подвійним статусом: 1) вони є об'єктами публічного управління та повинні виконувати законні вимоги органів легалізації; 2) деякі з них самі володіють публічними делегованими законами повноваженнями.

Конкретний зміст та обсяг адміністративної правоздатності громадської організації визначається державою. Акти самих громадських організацій не можуть визначати їх юридичні повноваження в сфері державного управління. Держава, закріплюючи в своїх правових актах адміністративну правоздатність громадських організацій в сфері державного управління, тим самим визначає й види адміністративно-правових відносин, у яких вони можуть виступати як суб'єкти. Дослідженню змісту і обсягу адміністративної правосуб'єктності громадських організацій сприятиме розгляд їх різновидів, адже масив законодавства про громадські організації є досить суттєвим [5, с. 101].

Таким чином, значною мірою взаємовідносини держави й об'єднань громадян регулюються нормами адміністративного права. Ці норми визначають подвійний адміністративно-правовий статус об'єднань громадян.

По-перше, вони є класичними об'єктами публічного управління та повинні дотримуватись визначеного законодавством адміністративно-правового режиму щодо створення, здійснення своєї статутної діяльності та ліквідації. В цьому аспекті провідною адміністративно-правовою формою впливу на громадські організації є легалізація (офіційне визнання), що здійснюється шляхом їх реєстрації або повідомлення про заснування. Діяльність об'єднань політичних партій та міжнародних громадських організацій підлягає обов'язковій реєстрації в Міністерстві юстиції України. Легалізація інших громадських організацій здійснюється Міністерством юстиції України, місцевими органами державної виконавчої влади, виконавчими комітетами сільських, селищних, міських Рад народних депутатів. У разі, коли діяльність місцевої громадської організації поширюється на територію двох і більше

адміністративно-територіальних одиниць, її легалізація здійснюється відповідним вищим за підпорядкуванням органом.

Органи, що здійснюють легалізацію об'єднань громадян, виконують контроль за додержанням ними положень статуту. Представники цих органів мають право бути присутніми на заходах, що проводяться об'єднаннями громадян, вимагати необхідні документи, одержувати пояснення. Нагляд за виконанням і додержанням законності об'єднаннями громадян здійснюють органи прокуратури. Контроль за джерелами та розмірами надходжень, сплатою податків об'єднаннями громадян здійснюють відповідно фінансові органи та органи державної податкової інспекції.

За порушення законодавства до об'єднання громадян можуть бути застосовані такі стягнення: попередження; штраф; тимчасова заборона (зупинення) окремих видів діяльності; тимчасова заборона (зупинення) діяльності; примусовий розпуск (ліквідація).

По-друге, об'єднаннями громадян закони України можуть делегувати деякі державні владні повноваження. Наприклад, однойменні громадські формування та їх члени мають право: брати участь у забезпеченні охорони громадського порядку і державного кордону; вживати спільно з працівниками міліції заходів до припинення адміністративних правопорушень і злочинів; проводити індивідуально-профілактичну роботу з особами, схильними до вчинення адміністративних правопорушень і злочинів; надавати допомогу у боротьбі зі злочинами у сфері економіки, податкового законодавства, а також пияцтвом, наркоманією, порушеннями правил торгівлі та у сфері благоустрою території міст, інших населених пунктів; охороняти природу і пам'ятки історії та культури; забезпечувати безпеку дорожнього руху та ін [6, ст.10].

Члени зазначених громадських формувань під час виконання своїх обов'язків після пред'явлення посвідчення члена такого формування мають право: вимагати від громадян додержання правопорядку, припинення адміністративних правопорушень і злочинів, додержання режиму державного кордону; у разі підозри у вчиненні адміністративних правопорушень і злочинів перевіряти у громадян документи, що посвідчують їх особу; спільно з працівниками ОВС та військовослужбовцями Державної прикордонної служби України затримувати і доставляти до встановлених приміщень осіб, які виявили злісну непокору законним вимогам члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону і не виконують вимог щодо припинення адміністративного правопорушення; складати протоколи про адміністративні правопорушення; застосовувати в установленому порядку заходи фізичного впливу, спеціальні засоби індивідуального захисту та самооборони.

Отже, в сучасних умовах вітчизняне законодавство потребує чіткого аналізу щодо реалізації та набуття адміністративно-правового статусу громадськими організаціями, його відповідність міжнародним нормам і стандартам, а також розроблення рекомендацій та пропозицій щодо удосконалення діючого законодавства України про об'єднання громадян і практики його реалізації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адміністративне право України. Академічний курс: [підручник]: у 2 т. / [ред.колегія: В.Б. Авер'янов (голова) та ін.]. – К.: Юрид. думка, 2007 – .– Т. 1: Загальна частина. – 2005. – 536 с.

2. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI (Редакція станом на 01.01.2016) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>.

3. Темех І. Т. Конституційно-правовий статус правозахисних громадських організацій, правова система, громадянське суспільство та держава – Львів, 2007- К., 2010. – 20 с.

4. Адміністративне право України : [навчальний посібник] : [у 2-х томах] / [Галуцько В.В., Олефір В.І., Пихтін М.П. та ін] ; за заг. ред. В.В. Галуцька. — Херсон : ПАТ «Херсонська міська друкарня» 2011. — Т. 1 : Загальне адміністративне право. — 320 с.

5. Рамазанова У. В. Адміністративно-правова характеристика громадських об'єднань/ У. В. Рамазанова// Митна справа. – 2012 - №5(83). – Ч. 2. – Кн. 1. – С. 222-226.

6. Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону: Закон України від 22.06.2000 № 1835-III (Редакція станом на 01.01.2016) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1835-14>.

КІБЕРСКВОТИНГ ЯК РІЗНОВИД ПОРУШЕННЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Матяш О.

студент V курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Ілляшенко А. В.

к.держ.упр., ст. викладач кафедри СМП юридичного факультету

Сумського державного університету

Сьогодні Інтернет-ринок є чи не найрозвинінішим і надзвичайно прибутковим способом ведення торгівлі. Створення сайту із асортиментом певних товарів чи послуг, для отримання в подальшому прибутку передбачає спочатку покупку доменного імені.

Домен – це імя сайту. Кожен домен обслуговується групою серверів. Він складається з імені та доменної зони. Доменна зона – це показник ієрархічної приналежності до певної групи (пишеться вкінці домену, після крапки). Доменні зони можна поділити на міжнародні (.com, .org) та національні (.ua, .ru). Національні в свою чергу бувають залежно від сфери діяльності (.gov.ua) та регіональні (sumy.ua) [1]. Також доменні зони бувають трьох рівнів. До I рівня відносяться міжнародні домени, наприклад, .com, .net, .org. Національні ж домени можуть бути трьох рівнів. Приміром, I рівень - .ua, II рівень - .com.ua, III рівень - .sumy.com.ua.

Доменне імя – це алфавітно-цифрова комбінація, яка ідентифікує конкретний вузол Всесвітньої мережі. Воно зазвичай складається з 2-х і більше частин розділених крапками. Права частина ідентифікує доменну зону(область, країну), а ліва – кінцевий вузол мережі(назву конкретної організації чи торгової марки).

Кіберсквотинг (англ. cybersquatting) – придбання доменних імен, співзвучних назвам відомих компаній, або просто з «дорогими» назвами з метою їхнього подальшого перепродажу або розміщення реклами. Люди, що практикують такі дії, називаються кіберсквотерами [2].

Найпоширенішими видами сучасного кіберсквотингу є:

1) Галузевий кіберсквотинг – це реєстрація доменів за назвою видів діяльності, послуг, товарів тощо. Він є одним з найприбутковіших з поміж інших видів, оскільки володіння доменом, що точно відповідає назві галузі або товару, це вже запорука успіху. Безперечними плюсами такого бізнесу є прямий потік цільових користувачів,